

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32515/2023
11.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник мајка ББ, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Оливера Јованић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини доприноса за издржавање и одржавању личних односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 387/23 од 08.08.2023. године, у седници одржаној 11.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 387/23 од 08.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 387/23 од 08.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Суботици П2 286/2019 од 13.03.2023. године, којом је измењена пресуда Основног суда у Суботици П2 391/16 од 12.10.2016. године, у делу о законском издржавању малолетног детета ГГ, тако што је обавезан тужени да уместо износа од 15.000,00 динара месечно плаћа износ од 20.000,00 динара почев од 01.05.2019. године па убудуће, док за то постоје законски услови до 15. у месецу за текући месец мајци детета, тужиљи АА, те у вези одржавања личних односа између детета и оца, тако што је одређено остваривање личних односа сваког другог викенда од петка после школске наставе до недеље у 18,00 часова, сваког уторка и четвртка у трајању од три сата, када ће отац водити дете на спорт, четвртком да преспава оне недеље када је викендом код мајке, државни, верски празници и рођендани наизменично, током зимског распуста пола радних дана да проводи код оца, пола код мајке, за време летњег распуста по 15 дана током јула и августа да дете проводи код оца, уз обавезу оца да у означеним терминима дете преузима од мајке и по окончаном виђању у тачно означеним терминима дете враћа у домаћинство мајке; одбијен противтужбени захтев туженог да се измени пресуда Основног суда у Суботици П2 391/16 од 12.10.2016. године, у делу за законско издржавање малолетног детета ГГ тако да се обавеза туженог убудуће одреди на месечни износ од 10.000,00 динара до 15. у месецу за текући месец почев од подношења тужбе па убудуће, те да се утврди да је у најбољем интересу малолетног

детета да наставу у основној школи пахађа на српском језику; одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. тачка 1. и став 2. тачке 1, 5, 7, 8. и 12. ЗПП учињене у поступку пред првостепеним судом, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи по члану 404. ЗПП због потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Тужиља је поднела оговор на ревизију.

Ревизија је дозвољена по члану 208. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/2005 ... 6/2015), па је Врховни суд испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред првостепеним судом из члана 374. став 1. тачка 1. и става 2. тачке 1, 5, 7. и 12. ЗПП, по члану 407. тог закона, не представљају законом предвиђени разлог због кога се ревизија може изјавити. Ревизијом се указује и на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 8. ЗПП, која је паушално истицана и у жалбеном поступку, али из садржине списка не произилази да је туженом ускраћено право да у поступку слободно употребљава свој језик и писмо.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно је примењено материјално право.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетни син парничних странака ГГ, рођен ... године поверен је пресудом од 12.10.2016. године тужиљи, мајци на самостално вршење родитељског права, а тужени, отац обавезан је да доприноси дечјем издржавању месечним износом од 15.000,00 динара. Том пресудом је одређен и начин одржавања личних односа између сина и оца у утврђеним поподневним терминима, као и сваки други викенд уз ноћење код оца, којим моделом тужени није био задовољан. Актуелно су присутни висок ниво тензије и конфликти између странака, а код малолетног детета постоји потреба да испољи лојалност према оба родитеља. Тужени је незадовољан чињеницом да малолетни ГГ похађа основну школу на мађарском језику, мада се на тај начин он идентификује са етничком групом мајке и овакво школовање неће имати штетне ефекте за развој детета, нити ће га ометати у даљем процесу школовања и образовања. Тужиља је запослена, са месечном зарадом од 47.500,00 динара. Са малолетним ГГ живи у стану који је њено власништво, са режијским трошковима од око 13.000,00 динара. Нема законску обавезу издржавања трећих лица. Малолетни ГГ завршава ... разред основне школе, одличан је ђак, а његове месечне потребе које укључују исхрану, одећу, образовање, социјализацију, одлазак на школске екскурзије и путовања месечно се задовољавају износом од 37.500,00 динара. Тужени, ... је ... приватне фирме, која се бави продајом и ... и поседује пословне просторе у ... и Користи путничко возило које је регистровано на фирму, а пријављује месечну зарату у износу од 55.900,00 динара. Живи у изнајмљеном стану у

... за који плаћа месечну закупнину од 100 евра, власник је незавршене куће на ..., као и наслеђене породичне куће у ..., на којој његова сестра има право доживотног плодоуживања. Плаћа допринос децјем издржавању одређен пресудом, а осим тога купује детету одевне предмете, те финансира бављење спортским активностима. Са упориштем на извештај органа старатељства, те налаз и мишљење вештака, нижестепени судови одлуку о повишењу обавезе туженог на име доприноса децјем издржавању, као и моделу одржавања личних односа заснива на одредбама чланова 61, 62, 65, 73, 77, 78, 154. став 1. и 266. став 1. Породичног закона.

Све чињенице од значаја за утврђење најбољег интереса малолетног детета, као императива у смислу одредби чланова 6. став 1. и 266. став 1. Породичног закона, односно које су основ за поређење животног стандарда оца и детета које издржава, а који треба довести у равн по одредби члана 162. став 3. Породичног закона, разјашњене су у довољној мери и на правилан начин, па Врховни суд прихвата као правилне разлоге другостепеног којима су оцењена као неоснована жалбена истицања туженог.

Чињенично је разјашњено да је малолетни ГГ у узрасту од ... година, да је привржен и мајци и оцу, а да је конфликт родитеља продубљен чињеницом неприхватања туженог да се дете школује на матерњем језику мајке, иако је он са њом претходно засновао породицу и одлучио се на потомство. Пошто избор језика на ком дете похађа наставу по чињеничном утврђењу нема било каквог штетног дејства на развој и даље образовање детета, лични став туженог није могао бити опредељујући за одлуку суда. Потребне детета за спортским активностима, као и његова идентификација са оцем у узрасту од ... година, правилно су узети у обзир приликом одређивања модела одржавања личних односа, па се наводима ревизије правилност и законитост овог дела одлуке не доводи у сумњу.

Правилно су вредноване и потребе малолетног детета, односно могућности оца да доприноси децјем издржавању у складу са одредбама члана 160. и члана 162. Породичног закона. Тужени је у бољој материјалној ситуацији него тужила, месечне потребе малолетног ГГ на месечном нивоу утврђене су на износ од 37.500,00 динара, па је висина доприноса оца децјем издржавању правилно одмерена на месечни износ од 20.000,00 динара. Имајући у виду делатност којом се бави тужени у оквиру регистрованог привредног друштва, као и утврђење о његовим имовинским приликама, трошкови које има у сврху одржавања личних односа са малолетним дететом, које живи у ... као и тужени, свакако не представљају такве издатке који би угрожавали његову егзистенцију и утицали на одмеравање висине доприноса децјем издржавању.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић